

208. Emericanás kirándulás

A Foederatio Americana szegedi Marisia corporatiója vasárnap rendezte kirándulását a várostanyára. Igen szép számban érkeztek a Rudolf téri állomásra a dominusok, nagyasszonyok, kisasszonyok és leventék, hogy a perzselő nap sugarai elől az erdők sűrűjébe menekülve pár óráig is gyönyörködjenek a természet szépségeiben. Megérkezés után az erdőmérnök jóvoltából a várostanyai erdészeti iskola nagy parkjában, a lombos fák alatt pihentek meg az Emericana lelkes hívei. A társas játékok és ötletes mókák egész sorozata után következett a közös uzsonna, melyet a háziasszony szíves kínálgatása mellett a vendéglátó nagyasszonyok öröme farkas étvággyal fogyasztottak el a résztvevők. A jó zene s a kitűnő szatymazi homokival hangulatot mindinkább fokozták, s csak egyik éber dominus figyelmességén múltott, hogy a kirándulók le nem késték a visszatérő vonatot.

Szegedi Katolikus Tudósító I. (1927) július 1. 16. oldal

209. A szegedi nemzetközi diákkongresszushoz nyújtott segítségért mondott köszönet

A magyar Diákkülügyi Bizottság a Confederation Internationale des Étudiants Executif Cimtétéjának szegedi ülésézése alkalmával az egyetem részéről tanúsított támogatásért köszönetet mond.

Tudomásul szolgál.

*CsML VIII. 1. (Ferenc József Tudományegyetem Rektori Hivatal iratai ülés)
2. doboz [ikt. sz. nélkül] Az 1927/28. tanév Egyetemi Tanács I. rendkívüli ülésének jegyzőkönyve (1927. augusztus 24.)*

210. A Bethlen Gábor Kör újjászervezése 1927 őszén

Elnökségem előtt a Bethlen Gábor Kör tevékenysége csaknem kizárólag diák-szociális munkára szorítkozott, amit indokolt az, hogy akkor még a tagság túlnyomó része erdélyi fiú volt, akiknek hozzátartozói Romániában voltak, s így az akkor elég általános diáknymor idején fontos szerepet játszott az egyetemi hallgatók segélyezése.

Az én előttem volt időben a Bethlen Gábor Kör elnöke Suba Károly, egy rendkívül tehetséges jogász volt, akinek Jancsó Béla és Csögör Lajos, a saját szakmájukban ugyancsak jeles orvostanhallgatók segédkeztek a Kör vezetésében. Jancsó Béla akkoriban az Ady–Móricz–Szabó Dezső névvel jelzett ifjúsági mozgolódás lelkes híve volt. Magam is rokonszenveztem ezzel a megmozdulással, mivel az akkori körülmények között az ifjúság szélesebb rétegei számára is járható útnak találtam. A fentiek és a Kör sok más tagja, bár én csak elsőéves voltam, barátom volt: Jancsó Bélával még Kolozsváron összebarátkoztunk – ő VIII-ikos

volt, amikor én V-ikes voltam a Református Kollégiumban. (Béla öccse, Elemér Párizsban lett képzett marxista irodalomtörténész. Mikor a Mai Chimérák c. fametszetsorozatomon dolgoztam, kérésemre ő küldött egy csomó fényképet a Notre Dame chiméiről a számomra.) De ha már ezekről az időkről beszélünk, hadd idézzem a Bethlen Gábor Kör elnökévé történt megválasztásom történetét.

Tanulmányaik végeztével Jancsó Béla, Suba Károly, Csögör Lajos (és néhány más kör-i tag) elhatározták, hogy hazamennek Erdélybe. Egy nap az internátusi szobájukban négyünk jelenlétében felvetették a Bethlen Gábor Kör jövőjének kérdését. Nyilván előre megbeszélték a dolgot, mert kész javaslattal jöttek elő: szívesen venném-e, ha engem jelölnének a Kör elnökségére? Ha igen, a Kör jó instrumentum lehet a számomra. „Rajtad áll, hogy csinálj belőle valami becsületes, értékes dolgot” – mondták. Némi gondolkodás után vállalkoztam a feladatra. Valószínű, hogy valamiféle Művészeti Kollégium így is, úgy is megszületett volna, de hogy abban a formában valósult meg, amelyben megvalósult, ennek a beszélgetésnek határozott szerepe volt.

Egyik első feladatomnak láttam, hogy az egyetemi Questurában kiírjuk az összes református egyetemi hallgató és halgatónó nevét és címét, s hogy felszólítsuk őket a Körbe való belépésre. Ennek eredményeként a tagság összetétele egyszerűben megváltozott: a korábbi kisszámú és idősebb erdélyi fiú helyett vagy mellett sok fiatal, első vagy másodéves tagra tettünk szert, akiknek túlnyomó többsége az Alföld reformátusok lakta megyéiből került Szegedre. Bár mindig jó erdélyinek éreztem magam, realista is voltam, s a Kör tagságának ez az új összetétele alkalmasabbá tette azt a különböző elkövetkező tevékenységei végrehajtására.

Ugyancsak egyik első teendőmnek tartottam, hogy az így megnövekedett és megelevenedett Kör számára legalább egy szerény helyiséget szerezzek. Bakó László ref. lelkész és Miskolczi Gyula gondnok segítségével sikerült is megkapni azt a kis földszinti szobát a Tisza Lajos körüti református palotában (előzőleg valószínűleg kapus szoba volt), mely a Körnek és a keretében működő mozgalmaknak az első években hivatala lett.

*Részlet Buday György 1968. április 16-i, Ortutay Gyulához írt leveléből
In: Hegyi András: Haladó ifjúsági mozgalmak Csongrád megyében.
Válogatott dokumentumok (1874–1986). Szeged, 1987. 189–190. (129. sz.
dokumentum)*

211. A Bethlen Gábor Kör első nyilvános vitaestje

A szegedi egyetem protestáns hallgatóinak Bethlen Gábor Köre 23-án, vasárnap este fél 7 órai kezdettel tartja első előadóestélyét, melynek műsorán Buday György elnök megnyitóján kívül dr. Varga Sándornak, az egyetem kormányzó-gyűrés doktorának előadása szerepel: A német ifjúság munkája címen. Dr. Varga